

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1676/2023
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Гојко Алексић, адвокат из ..., против туженог „SECTRA CONSULTING“ доо Београд из Београда, кога заступа Небојша Перовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4463/21 од 25.02.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж1 4463/21 од 25.03.2022. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4463/21 од 25.02.2022. године, исправљене решењем тог суда Гж1 4463/21 од 25.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2645/20 од 03.03.2021. године, првим ставом изреке, утврђена је ништавост одредбе члана 4.1 уговора о раду број .. од 26.01.2015. године и уговора о раду број .. од 14.04.2015. године, уговора о раду број .. од 27.07.2015. године и уговора о раду број .. од 18.07.2016. године која гласи: „Зарада запосленог за обављени рад у редовно радно време износи 145,20 динара (нето по часу). Зарада представља пословну тајну. У цену радног часа вреднован је рад ноћу, сложеност, одговорности и услови рада“, и то у делу којим је наведено: „У цену радног часа вреднован је рад ноћу“. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 154.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4463/21 од 25.02.2022. године, исправљеном решењем истог суда Гж1 4463/21 од 25.03.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2645/20 од 03.03.2021. године у првом ставу изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено утврђење ништавости одредбе члана 4. тачка 1. уговора о раду број .. од 14.04.2015. године, уговора о раду број .. од 27.07.2015. године и уговора о

раду број .. од 18.07.2016. године која гласи: „Зарада представља пословну тајну. У цену радног часа вреднован је рад ноћу, сложеност, одговорности и услови рада“, и то у делу којим је наведено: „У цену радног часа вреднован је рад ноћу“. Другим ставом изреке преиначена је првостепена одлука у другом ставу тако што је обавезан тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 105.000,00 динара. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију указујући на битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непоптуно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права.

Тужени је доставио свој одговор на тужиочеву ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке сходно члану 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на остале битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП паушално се указује без конкретне аргументације.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац код туженог као послодавца обавља посао радника ... у сектору НИС Нови Сад на основу уговора о раду број .. од 26.01.2015. године са изменама и допунама, чијим је чланом 4. тачка 4.1 уговорена зарада за обављени раду у редовно радно време од 145,20 динара (нето по часу), у коју цену радног сата су вредновани рад ноћу, сложеност, одговорност и услови рада.

Тужени је са НИС ад Нови Сад закључио уговор о пружању услуге физичко-техничког обезбеђења и услуге заштите од пожара, са анексом. Чланом 3. тог уговора закљученог дана 19.08.2015. године уговарачи су се сагласили да минимална вредност пружене услуге током важења уговора неће прећи уговорени износ који је пословна тајна и који за платну категорију 3 – оператер износи 20% већег износа у односу на категорију 1 – службеник у обезбеђењу на објекту и координатор.

Рашавајући спорно правно питање ништавости наведене уговорне одредбе првостепени суд је закључио да је тужиоцу ускраћено увећање од 20% на име ноћног рада, који није вреднован у оквиру цене радног сата од 154,20 динара, па је тужбени захтев усвојио.

Другостепени суд је жалбене наводе туженог сматрао основаним, па је због погрешне примене материјалног права првостепену пресуду преиначио и тужбени захтев одбио као неоснован. Тај суд је нашао да је тужиочева зарада са туженим послодавцем спорном уговорном одредбом уговорена у складу са Законом о раду, да из њене садржине недвосмислено произилази да је ноћни рад вреднован кроз цену радног сада и да у случају неисплаћивања пуног износа уговорене зараде тужилац правну заштиту може остварити подношењем тужбе са опредељеним облигационоправним захтевом. Уговор закључен између туженог и НИС ад Нови Сад без утицаја је на пуноважност предметног члана 4. тачка 1. уговора о раду.

Противно ревизијским наводима, Врховни суд налази да је побијана пресуда донета уз правилну примену материјалног права.

Прихватајући као правилно чињенично стање утврђено у првостепеном поступку, другостпени суд је основано закључио да предметна уговорна одредба није противна Закону о раду.

Чланом 9. став 2. Закона о раду прописано је да су ништаве поједине одредбе уговора о раду којима су утврђени неповољнији услови рада од услова утврђених законом и општим актом, односно које се заснивају на нетачном обавештењу од стране послодавца у појединим правима, обавезама и одговорностима запосленог.

Чланом 33. Закона о раду прописано је да уговор о раду, између осталог, садржи новчани износ основне зараде на дан закључења уговора о раду и елементе за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде, увећане зараде и друга примања запосленог.

Чланом 108. Закона о раду прописано је да запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду и то, између осталог, за рад ноћу, ако тај рад није вреднован при утврђивању основне зараде – најмање 26% од основице.

Чланом 4. тачка 4. 1 уговора о раду прописано је да у износ од 145,20 динара нето по часу зараде запосленом вреднован рад ноћу, заједно са сложеношћу и одговорношћу посла и условима рада. Наведена уговорна одредба није условљена нити на било који начин доведена у везу са садржином уговора који је тужени, као послодавац и правно лице регистровано за пружање услуга физичког обезбеђења, закључио са трећим лицем – НИС ад Нови Сад, као корисником тих услуга. Рефератом поднете тужбе тужилац не тврди да му је зарада исплаћивана противно члану 4. тачка 4.1 уговора већ сматра да је, због наведне садржине уговора закљученог између туженог и НИС Нови Сад, зараду уговорену чланом 4. тачка 4.1 уговора требало увећати 20%, која аргументација се не може прихватити.

На основу изложеног применом члана 414. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини награде адвоката за састав одговора на ревизију, одбијен је као неоснован применом члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о нужном трошку.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић